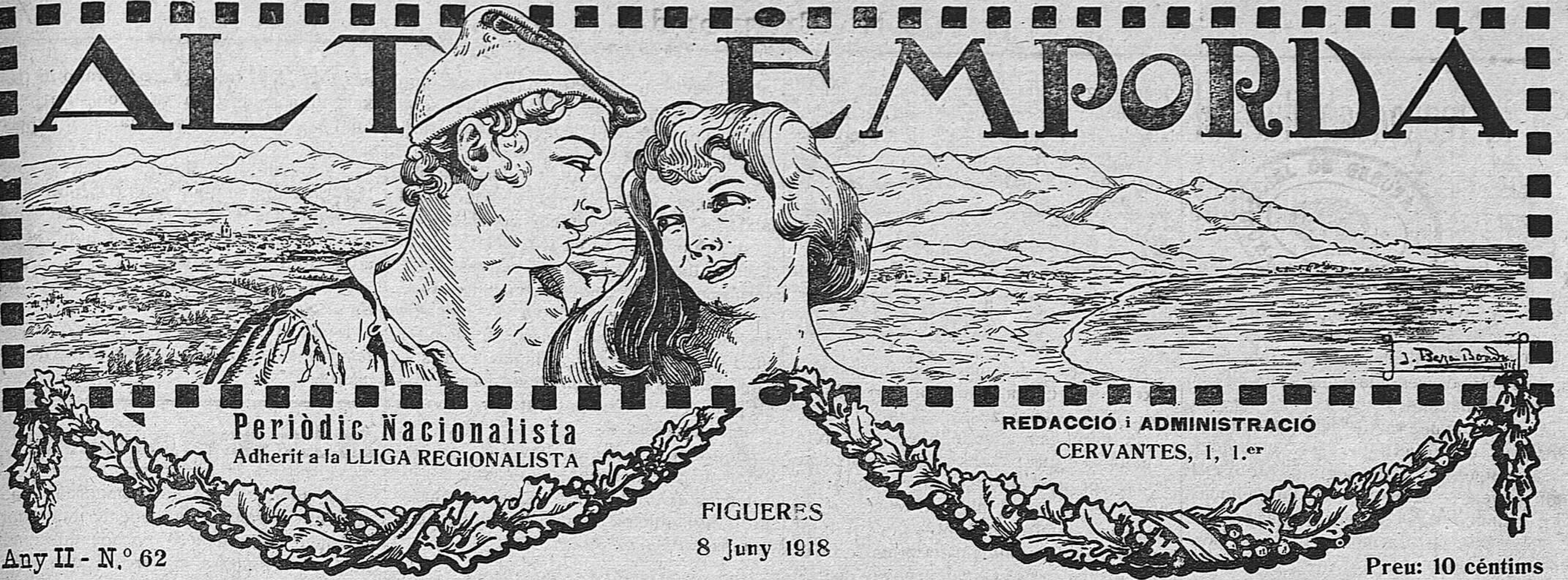

AL T EMPORDÀ

Periòdic Nacionalista
Adherit a la LLIGA REGIONALISTA

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ
CERVANTES, 1, 1.er

FIGUERES
8 Juny 1918

Any II - N.º 62

Preu: 10 cèntims

El nom dels carrers

De mica en mica, seguint una llei de vida, la nostra ciutat va col·locant-se en la posició d'esperit que li pertoca, sortint-se de l'estancament d'iniciatives que durant tants i tants anys de govern republicà ha hagut de sofrir fins avui en què, mercès a la coincidència benefactora d'uns ciutadans que senten la vergonya de la ciutat endarrerida i d'un arquitecte municipal que ha sabut incorporar el seu esforç dins les necessitats de renovació de la ciutat, sembla que finalment podrà situar-se Figueres en el lloc de poble obert als aires de les noves conquestes ciutadanes.

La renovació de la ciutat va apareixent de manera harmònica en totes les seves valors, talment com si l'anunci de les seves modificacions urbanes portés lligat amb elles també el desvetllament de tots els esforços individuals, que es posen avui de relleu en mantes manifestacions artístiques i culturals, en què s'hi acompleixen els dissenys de la ciutat nova que veiem sorgir orgullosos d'entremig la destrucció dels motlles antics de les velles concepcions dintre les quals s'era tancada tota la vida figuerenca.

Es amb un alt orgull de ciutadans capacitats per a obtenir la nova ciutat dels nostres somnis, que nosaltres saludem, vingui d'on vingui, sigui qui sigui, a tot aquell que en el cabal d'iniciatives urbanes a realitzar hi porti el seu esforç abnegat i hi deixi l'empremta de la seva dignificadora creació. Que no volem que

la ciutat futura sigui nascuda entremig de la discòrdia i com un fruit d'ella, sinó que sigui en una convergència de respecte i ponderació ciutadana quan ella s'alci amb totes les millores urbanes, amb totes les valors exalçades, per damunt la renovació completa dels esperits.

Per tot això, nosaltres hem sentit l'orgull i la joia més alta al veure alçat un Monument en els nostres carrers, al saber consagrada amb una mostra constant de bellesa, amb unes pedres que porten una ànima, la primera iniciativa que ha arrabassat dels nostres carrers la geladora fredor a què s'eren acostumats en llur estoïcisme al veure passar el temps sense adonar-se del seu pas indiferent.

Es per aquest mateix sentiment que nosaltres admirem l'esforç de la «Societat de Concerts», l'existència de la qual és una distinció i una valoració, que en l'ambient de la nostra ciutat hi duu les alienades de la seva finalitat artística, i que ens ha fet al costum de les Exposicions d'Art en un treball de continuïtat que culminava suara en la replega de la producció dels artistes empordanesos, juntant-la en una de les Exposicions organitzades.

Tots aquests fets que anem constatant obeeixen al conjunt renovador que per a Figueres ha començat, i que es continua en aquells projectes, com el Museu Empordanès d'Art, el Parc-bosc, l'Escola d'Arts i Oficis, etc., etc., que han d'incorporar-la a la categoria que li pertoca.

Hi ha un detall, però, en la nostra ciutat, potser sense importància, del que n'hem de lamentar la manca d'equitat que el presideix, i que es troba en la manera de donar nom als seus carrers.

Talment com si a Figueres no fos possible passar a la posteritat sense haver militat entre les forces republicanes, veiem com entremig la gran abundor d'ex-ministres, ex-governadors, i altres ex-menys categoria que floreixeren en l'època de la primera República, i que donen el seu nom a nombrosos carrers de la nostra ciutat, hi és notada l'absència de noms per tots respectats i que han donat glòria a Figueres i a l'Empordà. No ens lamentem ara de la burla sagnant que representa l'haver donat el nom d'En Ramon Muntaner, el gran cronista empordanès, a un carreró sense sortida, ni tampoc del fet d'haver rotulat amb el del bon Mn. Cinto un altre lloc indigne de la seva memòria. Ens concretem avui solament a aquells noms que hi manquen, entre els quals volem posar-hi a l'avançada el d'En Prat de la Riba, al qual Figueres i l'Empordà ha de mostrar el seu agraïment i n'ha de servir viva memòria; hi manca també el dels Comtes de Perelada, grans benefactors d'aquesta terra, que amb esperit de justícia haurien de tenir dedicat el carrer avui nomenat senzillament de Perelada; hi manquen també el d'alguns escriptors figuerencs força gloriosos, i hi manquen finalment el dels grans reis de Catalunya que de Figueres en feren vila reial i que li concediren cartes especials per al seu creixement. I poc temps fa que Figueres ha pagat el deure que tenia amb l'egregi Joan Maragall.

En canvi no hi manca cap de les infinites figures i figuretes del temps de la República, en l'abús de les quals s'hi ha perdut la norma ponderadora.

Es aquesta una d'aquelles petites qüestions que són lamentables, i a les quals segurament el nostre Ajuntament entregat a les elevades discussions de cada dia no pot fixar-hi l'atenció. No hi seria de més que en un moment de lleure algú es dedicés a fer-ne una revisió, ja que moltes vegades, — com aquesta de què avui hem volgut parlar, — representen una absència d'atenció que es contrapunta actualment amb el nou esperit que en la ciutat sembla vol imperar-hi.

LLUM i TENEBRES

CONCERT

Som en una gran sala plena de públic nombrosíssim. — Perdó pel pleonasme. — Aprop nostre bleixa una persona que tojjust ha entrat: algun murmuri dispers; algun banc de l'últim pis, algun altre seient grinyolen; una criatura vol expli-

car masses coses i el fan callar; estossegar, estornudar; demostracions de grat, satisfacció, admiració o de sentiments contraris. Heu's-aquí una pila de fresses naturals i irremissibles que causen enuig.

Ara ve una peça del programa, que porta el títol de «Concert». Simula un concert amb tots els sorolls i demostracions que fa el públic, sorolls i demostracions que quan són reals, naturals, molesten. Aquesta peça de concert els reproduïa exactes per mitjà de notes musicals, de tècnica musical: portes que piquen, gent que entra i surt quan va a començar la música, altres que s'assenyalen i es treuen els abrics i els pleguen; els senyals de batuta del director per a fer començar i fer fer atenció; el silenci que tothom imposa per tal d'oïr bé les primeres notes; sembla que comença la música; algú que estossega; un bastó que cau; el públic que mormola i s'impacienta; un estornut; un altre soroll confós; públic que xiula exigint silenci; un moment de silenci del públic deixa oïr clarament un troç de música coneguda; i acaba la música amb un final eloqüent; i el públic bat de mans amb intermitències, havent-n'hi que piquen de peus i donen cops de bastó a terra intentant fer repetir. — Els temps culminants de «Concert» s'hi repeteixen dues o tres vegades.

Aquesta peça de música que simula un concert amb totes les fresses enutjoses que surten del públic, fresses enutjoses quan de veres surten del públic, quan són naturals, reals, veritat i irremissibles, ha agradat especialment, ha presentat com a mèrit artístic principal, el reproduir tan exactes, el fer semblar tan reals i naturals aquelles fresses que que quan són reals i naturals molesten, desagraden. Les tals fresses en absolut, per elles mateixes, doncs, no tenen cap valor; molesten, desagraden, són de mal gust — són lletges — quan destorben, quan no es volen; encuriouseixen, en canvi, interesses, agraden, emocionen deliciosament, són belles quan tenen mèrit, quan més naturals semblen essent artificials, quan més realitat semblen essent simulació, quan més veritat semblen essent mentida; quan són instruments de música els que per mèrit de l'home produïen sons, fresses naturals d'altres coses: d'un bastó que cau, de cadires que grinyolen, de mans que aplaudeixen, d'un cos humà viu qu'estossega, etc.

Art no és mentida de perfecció; però — perfecció de mentida.

LLIBERTADÀ.

Postals fotogràfiques
del Monument a Monturiol
Es venen a la impremta d'aquest
periòdic.

En la responsabilitat del moment

Quan En Cambó va ésser requerit per a entrar a formar part d'un Ministeri que havia de substituir i havia de modificar la continuació dels altres Ministeris dels partits del torn fins aleshores dominants, hom va entendre desseguida que el sol fet d'ésser-ne demadada la seva col·laboració significava ja una rectificació dels dolents sistemes de govern per ell combatuts i fins en aquells instants següents, predicció que es veié confirmada amb l'acceptació d'En Cambó a qui va encarregar-se una de les carteres de més treball i de més responsabilitat.

La vida del nostre Estat en aquests jorns de trasmutacions heroiques s'és estabilitzada en un sentit modernitzador de les teories governamentals que avui ja ha escampat pel país la fe i l'esperança en una benhaurada renovació. El Govern que ara regeix els destins d'Espanya s'ha identificat en les ànsies i les necessitats d'un canvi pel país sentides, i en la seva actuació procura encarrilar les energies espanyoles devers una finalitat comú de progrés i d'avanç.

No ha d'ésser per a ningú cap sorpresa el saber que és En Cambó el que principalment amb la seva activitat i la seva preparació dona al Govern actual la més sòlida garantia de veritat en la definició de Govern de concentració que li ha estat concedida, i també que és ell el qui dona mostres de major i més eficaç interès en el desplegament de la seva tasca en la cartera que li fou encomanada, que és sense cap dubte aquella on hi poden posar-se més de relleu les iniciatives de l'home que la desempenya i la que permet estendre-les a un camp més vast i per tant de més responsabilitat, puix que en la lamentable situació de desídia i desorganització en què es troben totes les coses a Espanya no n'hi haurà, però, cap més que pugui ultrapassar l'estat de miserosa indigència a què es veuen reduïdes les iniciatives impulsores del progrés i benestar del país de què s'ha de curar del Ministeri de Foment estant.

No hem de fer-nos encara la il·lusió ni forjar-nos la creença de què amb l'únic fet de constituir-se el Ministeri actual tots aquells qui pocs dies abans havien donat nom a les velles colles dels partits del torn se sentiren de cop i volta incorporats a la gran necessitat modificadora de motlles i sistemes que En Cambó i el seu partit defensaven i contra la qual aquells homes tant hi feien valer el pes de la seva organització. Es per això que encara avui hi han figurons que perteneixen a partits els capitosts dels quals figuren dintre el Govern i que no obstant i això intenten entrebancar al mig del Congrés els seus nous projectes amb una actitud poc seriosa de cap valor digne i de cap elogiabile sinceritat.

La intervenció nacionalista en el Govern espanyol, duent-hi el bagatge admirable de la seva preparació i de la seva habilitat eficient en altres camps d'actuació, fa que en el gabinet que actualment governa hi culminin la nota de serietat i de eficàcia, personificant-se sobretot en els nostres homes aquelles ànsies renovadores per tot el país sentides. Per tot això, per aquesta plena confiança del país envers els nostres *leaders*, la seva responsabilitat esdevé més gran, puix que en ells i en la seva actuació s'hi enclouen totes les aspiracions espanyoles d'arribar a una nova situació de més amplitud d'iniciatives, més oberta a les alenades de fora i més fixada en les necessitats del poble.

Dintre la responsabilitat del moment, l'actuació nacionalista hi fa sentir-hi el pes de la seva actuació eficaç, i per pri-

mera vegada, de moltes situacions ençà, és donada la sensació de què des de les altures del Govern hi ha qui es preocupa de totes les necessitats espanyoles i de l'aprofitament de les seves energies.

EL MONUMENT A MONTURIOL

Al cap de la Rambla de Figueres s'hi aixeca de poc el monument a Narcís Monturiol. Pedra i bronze, línies pures i netes, clara harmonia enquadrada per la tofa abundosa d'uns plàtans de soca groixuda. Imaginem ara en el seu lloc l'obra que coneguérem en el taller de l'escultor, fa uns mesos, entre altres obres que hi eren exposades. Damunt la plataforma de fusta que girava a volar, com acabada de néixer de la fosa, vèiem aquesta figura de dona mig nua que ofereix a la memòria de l'home immortal la seva branca de llorer. Envoltava la figura una llum més quieta i dolça de la que ara ha de sentir al seu entorn, llum veritable i forta d'aire obert, però ha d'ésser la mateixa la sensació del qui la miri. En contemplar-la i en imaginar per ella les proporcions de la maqueta del començament total, ens semblava tenir resolt davant dels ulls un bell problema d'harmonia: entre el cos mig nu de la dona i la massa de pedra del sòcol, entre una forma mes enllà dels límits del temps i la petita anècdota que tot retrat d'un home significa. La dificultat del monument estaria en tenir que exaltar una glòria científica i recordar als homes un invent. El mar, l'onatge, l'aparell submergible no són elements que puguin fixar-se en pedra si no és a través la sobrietat del relleu. Es a dir, tractar l'escultura com una tela pintada, reduint tot el possible els volums fins a un lleu modelat que de lluny se confongui amb la superfície plana.

L'Enric Casanovas ha donat al problema una solució lògica i bella. No manca en el monument l'element indispensable — per ésser un monument — de la testa d'En Monturiol, i amb una graciosa senzillesa hi és evocada la forma de l'*Ictini* en l'aigua, forma velada en el relleu. Així ço que té el sabor dominant no és l'anècdota inevitable sinó el símbol més vast: la jove dona que sembla muntar de darrera el sòcol, com si fos una muntanya, alçant la branca de llorer com si volgués dir-nos que la vida de treballs i engúnies, que l'enfilall d'hores doloroses de l'inventor, se fonen més enllà del temps, per deixar només en la memòria dels que vinguin, l'exemple enfortidor i civil de la persistència i força de voluntat d'un home.

ALEXANDRE PLANA.

(De «La Revista».)

LLIBRES

EL CANT GEORGIC, per Fidel S. Riu i Dalmau. Manresa. Preu: 3 Ptes.

En la diversitat de l'actual moment líric a Catalunya la característica d'En Riu i Dalmau hi és la serenitat, condició que bellament es manifesta en aquest primer llibre que just publicava després d'una llarga preparació d'activitat intel·lectual.

En Riu i Dalmau no posa en els seus versos el neguit de cap turment, i en la forma, — potser en algun lloc un xic massa displicent, — no deixa de conservar-hi la claredat del concepte. Esmentem aquí tan sols, puix que no podem admetre'n la justícia, la divisió en *fàcils* i *diffícils* amb què algú classificava els nostres poetes d'avui, i per cap raó voldríem incloure En Riu en la primera d'aquelles divisions, malgrat la claredat atraient de la seva poesia. La facilitat poètica no és elogi-

actualment massa envejable, puix que avui-els escriptors han de donar a la seva producció una alta valor de cosa espiritualment sentida que ben poc pot avenir-se amb una sobreproducció literària-filla d'un excés de facilitat o d'eloqüència. I així, per exemple, en el número passat podíem nosaltres negar tota valor poètica i de sentiment al llibre del senyor Masifern que allí hi comentàvem, amb tot i que aquell senyor arribava al màxim de facilitat de producció; però en la candorositat dels seus versos, en la manca d'espiritual interès que en ells hi és característica general no s'hi pot establir cap elogiabile valoració.

El jove poeta del qual avui en comentem el seu primer llibre sap cantar en ell totes les diversitats de l'instant lluminós, no aturamentant-se en cap neguit. Els versos

*«no cerco en ella cap després
perquè el present se'm mostra sempre
[nou]»*

amb què el poeta saluda la vila de Salient, creuríem aplicar-los nosaltres amb justícia a tota la poesia d'En Riu, en la qual sap infondre-hi en la visió objectiva que és tema dels seus cants la justa ponderació de l'esperit amb què l'admira.

El poeta sol trobar una viva correspondència entre la imatge de l'espectacle cantat i l'esperit que l'anima, establint una analogia entre l'*instant* i l'*admiració de l'Instant* fosos en una sensació que ens atreveríem a nomenar panteística. En Riu canta l'espectacle que sent en el seu just objectivisme, però desseguida hi troba l'analogia amb una diversa i elegant posició espiritual. En aquest aspecte la poesia «Tornes del camp plena del dia...» la trobem bellament valoradora de aquest caire del poeta, en la qual hi diu imatges tan sobriament retallades com aquesta:

*«... un poc de vent mou ta falçilla
i un poc d'amor mou ton anhel.»*

o bé:

*«... la joventut tota et ressona
com un istiu a dintre el pit.»*

I encara en altres llocs hi trobem justificada la nostra adjectivació panteística, com en aquells altres versos en què diu l'elogi de la donzella del «Vultus affabilis» en la pupil·la de la qual *s'enfila* — la *prometença del blat*, i es tornen tan clars els seus ulls que *apar com si totes les Maries somriguessin per sa faç*.

Es precisament en aquesta exacta ponderació de les imatges allí on la poesia d'En Riu i Dalmau ens sembla més original i més plena del propi fervor del poeta.

Obre el llibre un «Cant a la meua terra» que ens recorda, però, en alguns llocs a altres poetes; i en el qual nogensmenys s'hi fa obiradora la facilitat d'En Riu en manejar els versos blancs als quals sap donar-los la majestuositat cadenciosa pròpia de l'elevació de la idea.

Al final del llibre ens fa promesa el poeta de dos nous llibres que té en preparació.

L'OFERENT.

ESPECTACLES

En Morano al Teatre EL JARDIN

En les diverses obres que En Morano porta representades en el «Teatre El Jardín» en aquesta curta temporada, hem pogut veure-hi confirmades les seves dots de gran actor, potser el més complet del teatre castellà.

Des dels grans espasmes tràgics dels drames que ha representat, fins a aquell tipu joganer que matitzà en *Lo que vale*

el talento!, el talent d'En Morano hi teixeix una magnífica gradació dintre la qual sap assimilar-se qualsevol personatge.

L'actuació d'En Morano és un èxit artístic, i enc que els plens no siguin possible els dies feiners, no per això deixen d'assistir a «El Jardín» els nombrosos admiradors del gran actor.

Avui dissabte està anunciat «*El Alcalde de Zalamea*».

Demà diumenge, a la tarda, «*El Centenario*», i per la nit, «*El chiquitín de la casa*».

Els Jocs Florals de l'Empordà

Els Jocs Florals de l'Empordà, que cada any organitza la benemèrita entitat «Ateneu Empordanès» en una diferenta població d'aquesta comarca i que l'any passat tingueren lloc a Figueres, està acordat que enguany sigui a La Bisbal i en un dels dies de la seva festa major (mitjans d'agost), on es celebri la bella festa de les lletres catalanes.

Al tal efecte està nomenada una comissió que treballa activament en l'organització d'aquesta patriòtica jornada que, per l'entusiasme que els anima i pels valiosíssims premis (quasi en sa totalitat en metàlic) que han ofert nombroses i distingides personalitats de Catalunya, promet revestir caràcters esplèndids de lliment.

Dintre de pocs dies sortirà el cartell anunciador, estant la comissió organitzadora a disposició de tothom per aclarir qualsevol dubte que se li consulti.

Podem avançar que tant el Jurat literari com el musical, seran integrats per il·lustres personalitats de la nostra terra.

Les publicacions de la "Editorial Catalana"

CONTES D'ANDERSEN

Aquest simple nom popular porta el darrer volum publicat per l'«Editorial Catalana». Un llibre doblement exquisit i doblement íntim; perquè l'una cosa i l'altra són per a nosaltres les màgiques històries del gran somiejador danès, i les il·lustracions d'En Torné Esquius. Excel·lents col·laboradors! El consorci de l'autor de «Les coses que veié la Lluna» i el gentilíssim i elegantíssim dibuixant català, és un veritable honorament de la «Biblioteca Literària» que consagrarà, ben segur, l'extraordinari èxit de llibreria d'aquesta sèrie, que ha superat totes les expectacions, i ha deixat infinitament enretre tots els precedents.

Una llar no és realment una llar sense un tabal, una nina, uns quants testos, un ocell, una regadora... i el llibre de contes de Joan Cristià Andersen, que és com si diguéssim el paradís on han anat a raure, per a llur perpètua felicitat, les animetes de les coses infantivols i gracioses dels moderns, retallats, confortables i anecdòtics habitatges humans. Joan Cristià Andersen és un dels mentors clàssics de la imaginació. Joan Cristià Andersen és un creador de folk-lore: un creador de folk-lore sota els llums de gas. Joan Cristià Andersen és el creador d'un tipus d'humorisme romàntic, d'un gènere de poesia càsolana, d'un matís d'epopeia infantivola, d'una modalitat de l'apòleg, i, a «Les coses que veié la Lluna», del poema en prosa: vegi's la meravellosa evocació de la «Nit XXVIII.»

Josep Sans i Roquer ADVOCAT

Gestiona i tramita els préstecs del **BANC HIPOTECARI** d'Espanya amortitzables i al 5% anyal. **Cervantes, 25 baixos, (abans S. Pau) FIGUERES**

No deixarem mai de recomanar als nostres amics la comprensió.

Com un mot d'ordre, tradueixo avui els versos del poeta francès, qui per fer-se compendre millor, ni el seu nom ha volgut que poguessin estrafer les vanitats humanes.

Li deien *Humilis* que és una paraula que tots entenen i tots sabem dir.

Els versos són aquests:

Germà dolç medicant, que cantes a ple vent, estima igual que l'aire del cel estima el vent.

Germà qui empenys els bous pel camp damunt [la terra, estima com als camps la gleba vol la terra.

Germà qui fas el vi de sang dels raïms d'or, estima com el cep estima els raïms d'or.

Germà qui fas el pa, — crosta daurada i molla, estima com, al forn, la crosta vol la molla.

Germà qui fas vestits, gai teixidor del drap, com el teixit estima: que vol la llana el drap.

Germà que el teu vaixell fendeix l'atzur de l'ona, estima com al mar l'onada estima l'ona.

Germà qui tens la lira i aparelles els sons, estima com la corda vol sota els dits els sons.

I en Déu, o mon germà, com tu mateix estima el teu germà, i en Ell ta retirada estima

J. M. LÓPEZ PICÓ,
en "Moralitats i Profexos"

NOTES AGRÍCOLES

La lluita contra l'oidium

En la Memòria publicada per l'Estació Enològica de Vilafranca del Penedès, referent al seu funcionament durant l'any passat, s'hi llegeix ço que segueix:

El preu elevat a què va arribar el sofre pur l'any 1917 va moure a aquest Centre a realitzar experiències a fi d'aconseguir l'abaratiment dels tractaments contra l'oidium. Per aquest objecte s'ensajaren comparant-los els següents productes:

Aplicacions en pols.—Producte A: Sofre flor, 2 parts. Calç, 1 part.

Producte B: Sofre marca Altadill amb 50 per cent de riquesa i 3 per cent de coure.

Producte C: Sofre negre, 2 parts. Calç, 1 part.

Aplicacions líquides.—Producte M: Permanganat potàsic, 125 grams. Aigua, 100 litres.

Producte N: Polisulfur obtingut bullint 500 grams flor de sofre i 200 de calç en tres litres d'aigua i disolguent-ho després fins els 100 litres.

Producte P: (tractament mixte). El polisulfur obtingut com l'anterior i disolguent-lo en 100 litres de caldo bordelès neutre en lloc dels 100 litres d'aigua.

RESULTATS:

Els productes A, B i C s'aplicaren quatre vegades havent-se conseguit en tots els casos no perdre sensiblement raïms a conseqüència de la malura.

El producte M donà bons resultats aplicat cinc vegades. El N no va ésser suficient, aplicant quatre tractaments, per a combatre l'oidium.

El tractament mixte P aplicat nou vegades, donà excel·lents resultats contra l'oidium i contra el mildiu; segons la Memòria, la major eficàcia d'aquest producte no pot determinar-se si fou deguda al major número de tractaments o a la formació amb el coure d'un sulfur d'acció més adequada o a ambdues causes plegades. Els ceps tractats amb aquest procediment guanyaren en verdor i bon aspecte a tots els altres. Hom ha de fer constar que les pulveritzacions varen fer-se escrupolosament, procurant arruixar totalment els raïms, havent-se empleat a raó de 4,550 litres per 1,000 ceps. Es té coneixement de fracassos obtinguts amb aquest producte sens dubte per no haver-lo aplicat amb tanta escrupulositat.

El cost comparatiu de tots aquests tractaments per 1,000 ceps va resultar el següent, obtingut sumant al producte usat

les despeses d'aplicació i representant per 100 el corresponent al producte A, que pot considerar-se com a tipu;

Producte A, 100; id. B, 82; id. C, 62; id. M, 193; id. N, 25 i id. P, 28.

No hi ha despeses d'aplicació usant el producte P, per ésser el mateix que exigeix el tractament contra el mildiu.

Com es veu, els tractaments en pols donen tots bons resultats, essent el més econòmic el C; el B hauria resultat menys car prescindint del coure.

Dels tractaments líquids s'ha de prescindir del M per car; el N si bé resulta econòmic no es pot recomanar, mereixent atenció especial el P, que permet un gran estalvi de sofre i de mà d'obra, puix conjuntament ataca el mildiu i l'oidium. S'ha de tenir en compte que aquest líquid inutilitza els pulveritzadors ordinaris de coure, si no es netegen amb aigua clara després d'haver servit.

Alcaldia Constitucional de Figueres

En compliment de lo que prevé el Reglament per al servei d'inscripció i recollida de goços en la via pública, els amos d'aquests venen obligats a demanar la inscripció dels mateixos en el registre obert en la Secretaria, dintre el termini de quinze dies, a comptar des del següent al de la publicació d'aquest edicte o el de la data de la seva adquisició, i a satisfer a l'acte la suma de 2'50 pessetes, en concepte d'arbitri municipal.

Els goços portaran collar i en ell una placa amb el número d'inscripció que correspongui, la qual placa serà facilitada, mitjançant el pagament de 20 cts., en la Secretaria de l'Ajuntament.

Figueres, a 6 de Juny de 1918 —L'Alcalde, *M. Pujalà*.

NOTICIARI

Entre la composició que en el número passat ens veiérem obligat a retirar per excés d'original hi figuraven unes notes sobre el Concert donat per l'eminent violinista Joan Manén en la Sala Edison, que avui no podem publicar perquè haurien perdut l'oportunitat.

S'anuncia per a ben aviat la inauguració oficial de les tres entitats adherides a la «Lliga Regionalista» que són organitzades a Port-Bou, Llansà i Port de la Selva.

Les tres societats seran inaugurades en un mateix dia, assistint-hi personalitats rellevants del nacionalisme.

D'aquí a pocs dies es procedirà per la Mancomunitat a la recepció de l'edifici de la Biblioteca Popular concedida a Valls.

Ha estat a Olot l'arquitecte de la Mancomunitat senyor Planas a l'objecte de tractar amb l'Ajuntament la data d'inauguració de la Biblioteca Popular les obres de la qual avancen rapidament.

El Consell de la Mancomunitat ha aprovat els plecs de condicions que deurán regir en les obres de construcció de les Biblioteques Populares de Vendrell i Canet de Mar.

Es diu que ben aviat serà posada a subhasta la construcció de l'edifici per a Biblioteca Popular a Sant Feliu de Guíxols.

De la Biblioteca Popular de Figueres ningú en parla.

Ha obtingut el títol de llicenciat en Medicina i Cirurgia en la Universitat de Barcelona el jove amic En Joan Rubió i Sans a qui felicitem, bo i desitjant-li prosperitats en l'exercici de la carrera totjust acabada.

Demà diumenge s'escau el XVI aniversari de la mort de Mn. Jacint Verdager, l'immortal cantor de Catalunya.

«La Veu de Catalunya» del dia 6 de aquest mes publicava íntegre el discurs del Diputat per aquest districte Dr. Pi i Suñer, pronunciat en el Congrés el dia 22 del maig passat discutint de política universitària.

Han sigut inaugurades les centrals de Llansà, Port de la Selva i Selva de Mar del Grup telefònic de l'Empordà que sosté la Mancomunitat de Catalunya.

En el darrer mes de Maig, la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, ha rebut imposicions per Ptes. 4.616,123, ha pagat retorns d'estalvi, termes mensuals de pensió i capitals diferits reservats, per Ptes. 3.267,147 i ha obert 2,445 llibretes noves, corresponent a la sucursal de Figueres.

Imposicions. Ptes. 110.575,18
Retorns > 61.804'90
i 60 llibretes noves.

Demà ha d'ésser celebrat a Torroella de Montgrí l'acte inaugural de la novella Agrupació Nacionalista que acaba de ésser-hi fundada, celebrant-se un miting en el qual hi parlaran diversos representants de les Associacions nacionalistes del Baix Empordà, cloent els discursos En Lluís Puig de la Bellacasa.

REGISTRE CIVIL

Del dia 1.er al 7 de Juny 1918

Naixements

- Dia 1.—Miquel Serra Pujet.
- » 5.—Gervasi Acosta Massó.
- » 7.—Hortènsia Frigola Muriscot.
- » 7.—Joan Colomé Sueix.

Matrimonis

- » 1.—Ferran Got Feliu amb Maria Rovira Freixas, solters.
- » 1.—Josep Pagés Camps, amb Consol-Prats Giró, solters.

Defuncions

- » 3.—Pau Bosch Soliva, 70 anys solt.^a
- » 5.—Margarida Subirós Justafre, 69 anys viuda.

Hi han diverses quantitats de 1.000 a 25.000 pessetes per disposar, que es prestarien en hipoteca i en bones condicions.

Dirigir-se a J. Ll. en la Redacció del periòdic.

Gran Novetat

Conklin's

Ploma-Font de Omplidora Automàtica NO DEGOTA

GARANTIDES CINC ANYS

De venda: En la Impremta d'aquest periòdic.

GRAN NOVETAT

COL'LEGI-ACADEMIA "MONTURIOL"

Cursos d'anglès, francès, alemany i italià, a càrrec de dos il·lustrats professors, titular un d'ells i ex-profesor d'importants Col·legis i Liceus de França i Alemanya.

Lliçons de Taquigrafia per un entès professor.

Ensenyança de la Teneduria de Llibres i pràctiques de comerç.

Exàmens públics d'aptitud i exposició de treballs a fi de curs.

Les ensenyances són donades per procediments actius, pels quals l'alumne pren part activa en son ensenyament.

VIDA D'HEROI

Narcís Monturiol

Inventor de la navegació submarina

per

J. PUIG PUJADAS

Prefaci de N'Ignasi Iglesias

De venda en les principals llibreries

Preu 5 pessetes

Tip. Josep Trayter, Cervantes, 13 - Figueres

Fàbrica de Màquines Parlants

Royal Victoria

Vendes al comptat i a terme

Un preciós Fonògraf i 24 peces escol·lides: 12 pagues de Ptes. 10

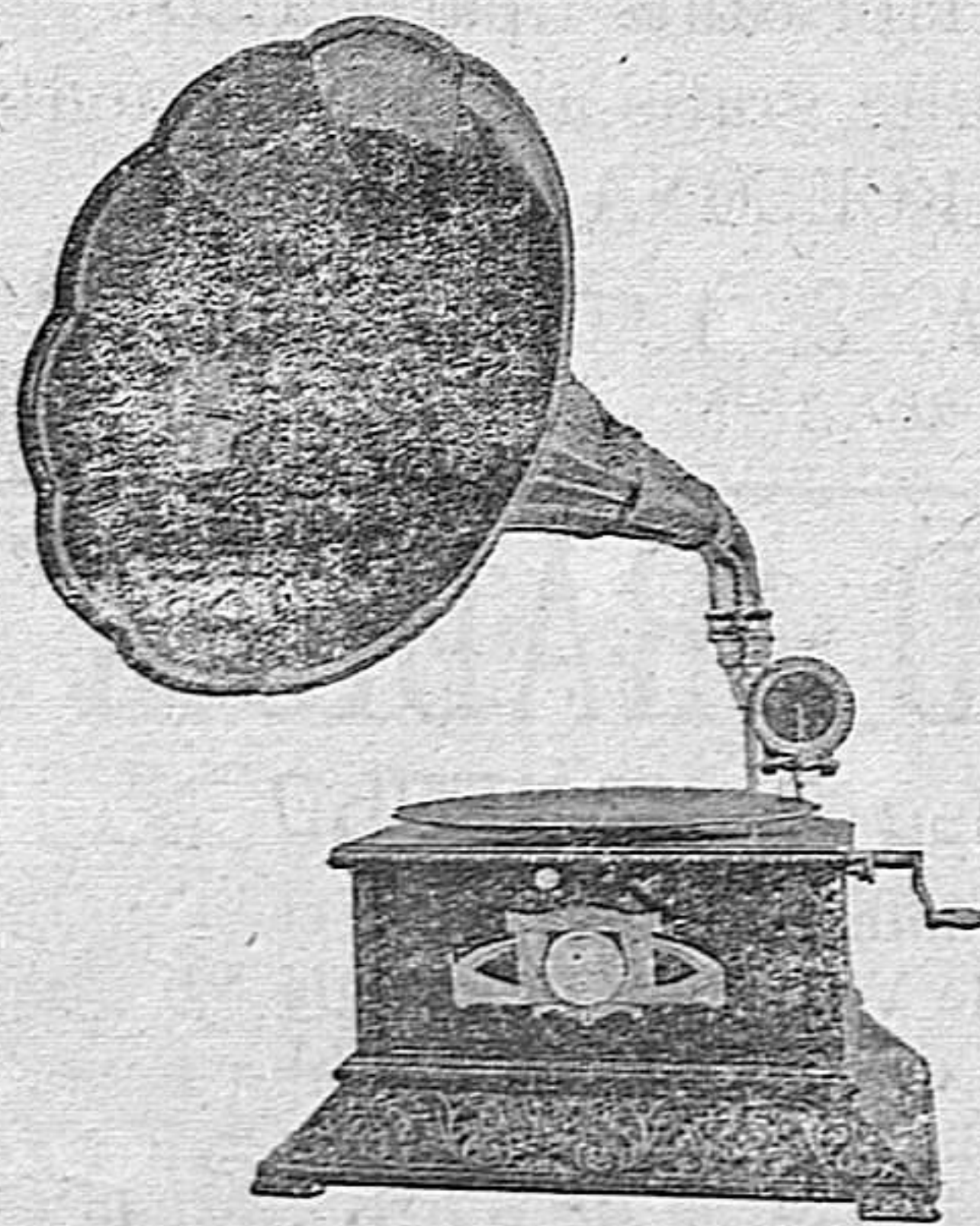
Un preciós Fonògraf i 40 peces escol·lides: 20 pagues de Ptes. 10

Discos Pathé a Ptes. 5

Discos d'Agulla a „ 3'50

La casa que millor fabrica
La casa que ven més barata

Demanin-se catàlegs i condicions

Josep M.ª Plaça, Carrer Nou, 74. - FIGUERES

TOS

REFREDATS, TRANCASSO, OFEC, BRONQUITIS, CATARRO de les criatures.

Se cura i alivia sempre prenent l'

Sixarop Pectoral Ferrán

REGENERADOR DEL CABELL
LOCIO CAPILAR FERRÁN
 EXQUISIDAMENT PERFUMADA

Hermoseja el cabell; evita i deté sa caiguda.

SASTRERIA A LA MIDA

DE

F. SÁNCHEZ I FILL

Carrer del Forn Baix, 8

FIGUERES

CONFECCIONS IMMILLORABLES
 GÈNERES DE NOVETAT

PERE M. CARRÉ

Habilitat de Classes passives, de Presons i de Sanitat

CENTRE ADMINISTRATIU

Representació d'Ajuntaments, fabricants i particulars

(Unic despatx amb consulta gratis als Ajuntaments)

REPRESENTANT EN BARCELONA i MADRID

CARRER DE LA FORSA, 8. 1.º - GIRONA

TELEFON INTERURBÀ NUM. 40

SOFRE LIQUID "RADIUM"

Preparat per la casa C. HANPOLD

a base de polisulfur - Amb notable estalvi sobre el sofre en pols - L'Escola de Viticultura i Enologia de Reus el recomana per a combatre la MALURA

: : : : : de les vinyes : : : : :

Agent: **Sebastià Miró - Tamarit, 99, Barcelona**

Telèfon A-5371

KUSMA

MEDECINA SENSE PARIOR PER A L'ESTÓMAC
 en les malalties del qual hi exerceix una poderosa i benefactora influència, essent qualificat per milers de metges com el SUPREM AGENT PER EXCELENCIA PER A LA CURA MES POSITIVA I EFICAÇ de les afeccions d'aquest aparell.—Demani's per farmacies i Drogueries.

Dipòsit exclusiu en la **FARMACIA FERRÁN**, Pujada del Castell, 6
FIGUERES

J. FERRAN GALTER**BANQUER**

COMPRA i VENDA AL COMPTAT i A TERME DE
 : : : : : PAPER SOBRE L'ESTRANGER : : : : :

CANVI DE MONEDES

: : PRÉSTECES SOBRE VALORS i MERCADERIES : :

: COMPTES CORRENTS : DESCOMPTES : VALORS :

: : : : : CUPONS i DIPÓSIT : : : : :

Carrer de Vilafant, 2 i 4-FIGUERES

Fàbrica de glaç
i Cambra Frigorífica

Per a detalls i condicions dirigir-se a la Fàbrica
 Carrer de la Concepció, 17. (Telèfon 71) - FIGUERES

ALT EMPORDÀ

Periòdic setmanal nacionalista

Redacció i Administració: Cervantes, 1, pral.-Telèfon n.º 331

FIGUERES

Política: Vida ciutadana.

Preus de sotscripció: { A Figueres: 1'00 pta. trimestral.
 Per fòra: 1'50 » »

A Figueres se trobarà de venda en la Llibreria d'En Josep Masdevall carrer de Palau.

En l'Administració del setmanari hi són admesos anuncis.